

Gdańsk, dnia 17 lipca 2019 r.

Sygn.akt D 40/19

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący: Iwona Haniewicz

Członkowie: Anna Lidzbarska, Michał Grochowiecki

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 lipca 2019 r. w Gdańsku sprawy z odwołania [REDAKTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku z dnia 29 marca 2019 r. o umorzeniu dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego [REDAKTED] na podstawie art. 437 § 1 kpk, w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2018 r. poz. 2115 ze zm.)

postanawia

- 1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia,
- 2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący:

Iwona Haniewicz

Członkowie:

Anna Lidzbarska
Michał Grochowiecki

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Gdańsku ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 grudnia 2018 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wpłynęła skarga [REDAKTOWANE] na działania radcy prawnego [REDAKTOWANE]. Skarżący zarzucił radcy, iż ten w piśmie procesowym do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 10.09.2018 r., wskazał na nieprawdziwe informacje zagrażające życiu i zdrowiu Skarżącego, polegające na stwierdzeniu, że posiada status „świadka koronnego”, podczas, gdy tak nie jest.

W dniu 19.02.2018 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia. W toku postępowania Rzecznik zapoznał się z dokumentami zgromadzonymi w sprawie oraz przesłuchał radcę prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił, że radca prawny [REDAKTOWANE] sporządziła pismo procesowe z dnia 10.09.2018 r., jako pełnomocnik z urzędu, wnosząc o wymierzenie grzywny Sądowi Okręgowemu w [REDAKTOWANE] z powodu nieprzekazania w terminie, sporządzonej przez Skarżącego skargi, dotyczącej ochrony informacji niejawnych, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Wniosek pełnomocnika o ukaranie grzywną za przewlekłość postępowania został uwzględniony.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego po przeanalizowaniu zebranego materiału dowodowego uznał, że radca prawny sporządziła pismo w imieniu Skarżącego, w oparciu o informacje prawne i faktyczne zawarte w aktach sprawy, w tym w oświadczeniu majątkowym Skarżącego w którym wskazuje, że „był objęty programem ochrony świadka koronnego” postanowieniem SO w [REDAKTOWANE]. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie znalazł postaw do uznania, że radca prawny w piśmie z dnia 10.09.2018 r. podał nieprawdziwe informacje zagrażające życiu lub zdrowiu, dotyczące statusu Skarżącego. W związku z powyższym w dniu 29 marca 2019 roku wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia.

Od postanowienia odwołał się Skarżący, podnosząc, że ustalenia faktyczne Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego są błędne. Podkreślił, że jest istotna różnica w stwierdzeniu „nadanie statusu świadka koronnego”, którego Skarżącemu odmówiono, a „objęcie programem ochrony świadka koronnego”, o którym wzmiankuje SO w [REDAKTOWANE] w piśmie z dnia 24.04.2016 r. Podkreślił, że jedno i drugie jest objęte tajemnicą, a informacja o powyższym znalazła się w aktach sprawy cywilnej o sygn. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE].

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z zebrany w niniejszej sprawie materiałem dowodowym stwierdza, że brak podstaw do zmiany wydanego postanowienia o umorzeniu dochodzenia.

W ocenie Sądu, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego prawidłowo ocenił stan faktyczny sprawy i zasadnie uznał, że brak przesłanek do uznania radcy prawnego [REDAKTOWANE] winną popełnienia zarzucanego mu czynu.

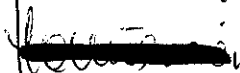
Pełnomocnik został ustanowiony w sprawie wszczętej przez Skarżącego i dotyczącej wymierzenia grzywny SO w [REDAKTOWANE] z powodu nieprzekazania skargi dotyczącej ochrony informacji niejawnych. Pełnomocnik skutecznie reprezentował Skarżącego i uzyskał oczekiwany rezultat, opierając się na znajdujących się w aktach dokumentach, do których miał dostęp jako pełnomocnik. W piśmie z dnia 10.09.2018 r. radca prawny nie stosuje żadnych

stwierzeń dotyczących statusu Skarżącego, których nie pozyskałby z akt sprawy. W oświadczeniu majątkowym Skarżący napisał, że „był objęty programem ochrony świadka koronnego”, co dało podstawę pełnomocnikowi do sformułowania określenia dotyczącego statusu Skarżącego. Nawet, jeżeli stwierdzenie jest niezgodne ze stanem faktycznym, jak twierdzi Skarżący, w postępowaniu o ukaranie Sądu grzywną za przewlekłość postępowania, okoliczność powyższa nie miała wpływu na wynik sprawy. Pełnomocnik nie ujawnił żadnej informacji tajnej, którą pozyskałby z innych źródeł, ani nie zastosował stwierdzeń, których użycie byłoby dla Skarżącego bardziej lub mniej dotkliwe, zarówno użycie terminu „nadanie statusu świadka koronnego”, którego Skarżącemu odmówiono, jak i termin „objęcie programem ochrony świadka koronnego” posiada jednakowy ciężar gatunkowy, w kontekście ochrony informacji niejawnej. Akta sprawy sądowej dostępne są jedynie sądowi i stronom toczącego się postępowania, a zatem treść pism procesowych znajdujących się w aktach sprawy, nie powinny zagrażać życiu i zdrowiu Skarżącego. W przeciwnym razie żadne pismo procesowe nie mogłoby zostać złożone z obawy na bezpieczeństwo uczestników postępowania.

Wskazując na powyższe, nie można zarzucić radcy prawnemu czynu niezgodnego z prawem, dlatego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący:

Członkowie:

